

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Jan

Nazwisko: Czamara

Miejsce urodzenia: Łąka Górna

Data urodzenia: 23-01-1924

Imię ojca: Walenty

Imię matki: Aleksandra

Dodatkowe informacje: Jan Czamara zginął w potyczce z funkcjonariuszami UB w Limanowej w lutym 1947. Brak dokładnej daty jego śmierci.

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów

Stan zachowania

Uwagi

Jan Czamara ps. "Kruk" występuje w Charakterystyce nr 19 dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa" opracowanej w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Jana Czamary ps. "Kruk", rolnika z Łątki Górnej, który jako dezerner LWP w 1945 roku wstąpił do "grupy północnej" pod dowództwem Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" i pełnił w niej funkcję amunicyjnego. Brał udział w akcji przeciw UB w Grybowie, w akcjach przeciwko posterunkom MO w Łapanowie i Kamiennej. Poległ w walce z funkcjonariuszami UB w Limanowej w lutym 1947 roku. Dowódca organizacji, do której należał Jan Czamara, J. Dubaniowski ps. "Salwa" zaczął tworzyć lokalną strukturę Narodowych Sił Zbrojnych po nawiązaniu kontaktu z byłym dowódcą placówki AK w Lubomierzu Józefem Trutym ps. "Lis". Dubaniowski objął nad nią dowództwo 22.06.1945 roku. Określił wówczas trzy cele swojej organizacji: udaremnienie jakiegokolwiek działalności komunistycznej; przygotowanie terenu pod względem wojskowym na wypadek zbrojnego wystąpienia oraz udaremnienie pospolitego bandytyzmu. W dniu 11.11.1945 roku "Salwa" zarządził utworzenie nowego oddziału partyzanckiego, mającego na stałe kwaterować w lesie. W ten sposób powstał oddział partyzancki NSZ, używający nazwy "Żandarmeria". Zostały z niej wydzielone dwa pododdziały: "grupa północna", dowodzona początkowo przez Stanisława Dyląga ps. "Ślusarczyk", a po jego śmierci przez Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" oraz "grupa południowa", dowodzona początkowo przez Józefa Trutego ps. "Lis", a po jego śmierci przez ppor. Józefa Mikę ps. "Wrzos", który jednocześnie objął funkcję zastępcy "Salwy". Organizacja była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników i meliniarzy. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak nie przyniosło ono oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych w podziemiu swoich żołnierzy wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczął represjonować ujawnionych. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 r. ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. W jego skład, oprócz "Salwy", wchodziło jeszcze 6 osób. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego. Dowództwo oddziału po "Salwie" objął E. Gałat. Oddział stoczył jeszcze dwie potyczki z UB 20.11.1947 oraz 07.12.1947. Z oddziału ocalało 3 żołnierzy: E. Gałat, W. Migdał ps. "Ordon" oraz S. Trzecki ps. "Ostoja". Dwaj pierwsi zostali skazani 04.03.1948 przez WSR w Krakowie na karę śmierci, a Trzecki na dożywocie, zamienione na 15 lat więzienia.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).